

Ali, dječak koji je svima bio uzor

11 Jan 2012 Izmijenjeno 08:14 CET

Rođendanska zabava u subotu će biti prilika za sakupljanje donacija šest godina starom Centru Muhammad Ali, koji promovira toleranciju, poštovanje i pojedinačne uspjehe.

Najbolji bokser svih vremena bio je čuvar djece, šaljivdžija i sanjar [AFP]

Dosta prije nego što su ga nevjerovatan rad nogu i žestoki udarci načinili trostrukim bokserskim prvakom svijeta u teškoj kategoriji poznatim pod imenom Muhammad Ali, mladi Cassius Clay je učio svoje vještine sparing borbama s prijateljima u komšiluku i trčanjem uz autobus pri povratku iz škole. Čovjek koji je postao najpoznatiji sportista svijeta bio je čuvar djece, šaljivdžija i sanjar u dominantno tamnoputom dijelu Louisvillea, gdje je odrastao i stvorio dugotrajna prijateljstva prije nego je krenuo svojim putem ka velikanima. Sada se ovaj legendarni bokser, usporen Parkinsonovom bolešću, priprema da sljedeće sedmice napuni 70 godina. Doći će na rođendansku zabavu u kulturnom centru i muzeju koji nose njegovo ime u centru grada.

Omiljeni sin Louisvillea

Privatna zabava u subotu će također biti prilika za sakupljanje donacija šest godina starom Centru Muhammad Ali, koji promovira toleranciju, poštovanje i pojedinačne uspjehe. Rođendanska zabava će potcrtati obilježavanje poštovanja omiljenom sinu Louisvillea, koje traje sedam dana.

Ali će napuniti 70 godina 17. januara, tri dana nakon zabave.

Olimpijski prvak iz 1960. godine [AFP]

Oni koji su ga poznavali prije nego je razvio svoju stranu ličnosti koja je krasila svjetske ringove - osorne prognoze koje su prethodile nevjerovatno brzim udarcima - sjećaju se kao sretnog dječaka, koji je uvijek imao osmijeh za sve, ali i ozbiljnu stranu i želju da uspije kao borac. Alijev komšija iz djetinstva Lawrence Montgomery Stariji (78) jedan je od prvih koji je osjetio žaoku krošea mladog boksera. Na molbu dječaka, Montgomery je digao dlanove, koje je Ali pogodio s nekoliko strahovito brzih udaraca.

Radna etika

Montgomery je tada vidio rane naznake onoga što će krasiti bokstersku legendu. "Tada mi je rekao kako će biti teškaški prvak svijeta i nisam mu vjerovao", kazao je Montgomery za AP. "Rekao sam mu: 'Čovječe, izbaci to iz glave.' No, uspio je, ispunio je želju." Alijeve komšije i drugovi iz razreda vidjeli su njegovu radnu etiku, koja mu je na kraju omogućila da pobijedi velikane poput Joea Fraziera, Georgea Foremana i Sonnyja Listona u epskim borbama koje su ovjerile njegovu reputaciju kao najvećeg svih vremena.

Umjesto vožnje autobusom do škole, Ali je taj put koristio kao jutarnje vježbe i trčao, a to je trajalo mnogo kilometara. "On je lagano trčao i naravno da smo ga prestizali", kaže Shirlee Smith (66), koja je završila Srednju školu u Louisvillu 1960. godine zajedno s Alijem. "No, mi smo stajali na svakom uglu kako bi pokupili još nekoga i onda bi nas on pretekao. Čak nam se smijao i mahao cijelim putem do škole."

Teške čizme

Ali je obično dolazio u školu istovremeno s autobusom, dodala je, no on se nikada nije činio umornim. Ponekad u rano jutro, kada se Montgomery vraćao kući iz treće smjene rada u pošti, vidao je Alija kako trči u teškim čizmama do obližnjeg parka i nazad - put od osam kilometara.

Alijevo predstavljanje u svijetu boksa izazvala je jedna pljačka. Kada je imao 12 godina, neko mu je ukrao novi bicikl. Na njemu je došao na jedan skup kako bi dobio besplatne kokice i slatkiše. Kada se trebao vratiti kući, bicikla nije bilo. Pošto je želio prijaviti zločin, potresenog dječaka su upoznali s policajcem Joeom Martinom, koji je povremeno radio kao boksterski trener u lokalnoj dvorani. Ali je Martinu kazao kako bi volio pretući lopova, no ni on, ni bicikl nikada nisu pronađeni, ali je zato Ali postao redovan u Martinovoj dvorani.

Zlato iz Rima

Victor Bender je bio boksterska nada kada je počelo njegovo dugo prijateljstvo s Alijem, obojici je bilo po 12 godina. Njih dvojica su postali sparing-partneri i Ali je polako počeo pretvarati svoje sirove prirodne mogućnosti u boksterske vještine. "Tada je razvijao udarce", rekao je Bender.

On je kasnije prešao na košarku i nogomet, postao velika zvijezda škole, a Ali se pretvorio u odličnog amaterskog boksera i osvojio dva državna prvenstva "Zlatna rukavica" do svoje 18. godine.

Njegovi prijatelji pričaju da je Ali i u svojim ranim danima želio doći do teške kategorije. U ljeto po završetku srednje škole Ali je osvojio zlatnu medalju na Olimpijskim igrama (OI) 1960. godine u Rimu.

Pored dvorane i ringa, Ali je bio poznat po svojoj vedroj strani ličnosti i odanošću ka prijateljima. Smith se sjeća vremena kada je Ali otvorio vrata ka dvorištu kako bi hladan zrak ušao u školu dok su njegovi prijatelji stajali u hodniku tokom pauze. "Stajali smo i smrzavali se, a on se smijao. Mislio je da je to smiješno, bio je šaljivdžija", priča prijateljica boksera.

Priča kao predstava

Za razliku od osionog boksera čije je lice krasilo televizijske ekrane godinama, Ali je bio malo stidljiv u školi, kaže Smith. "Nije bio ženskaroš", prisjeća se.

Alijevo samopouzdanje je poraslo kada je počela njegova karijera profesionalnog boksera, no većina njegove priče bila je za privlačenje pažnje, smatra Gordon Davidson, advokat grupe poslovnih ljudi Louisvillu koji su sponzorirali Alija u prvim godinama njegove karijere. "Sva njegova priča 'Ja sam najveći' bila je, tako je ja nazivam, predstava. On je to mogao uključiti i isključiti kada god je želio", govori Davidson.

Montgomeryjeva kćerka Karen Montgomery Williams (56) sjeća se da joj je Ali bio prva bejbisiterka. Razigrani dječak je u subotu navečer postajao veoma ozbiljan tokom čuvanja male Karen, a naročito onda kada su se na televiziji davale boksterske borbe. "Sjećam se da sam morala sjediti i šutjeti", kazala je. Njen otac kazao je kako je Ali odbijao primiti novac za čuvanje djece. "Jedino što je tražio su 'bologna' sendviči iz našeg frižidera", govori Montgomery.

Mađioničarski trikovi

Ali se početkom 1960-tih preselio u Miami, ali nikada nije zaboravio Louisville. Često se vraćao u stari kraj, lijepo odjeven i u Cadillac kabrioletu, kaže Montgomery. Kasnije je Ali često zabavljao djecu mađioničarskim trikovima.

Alijev dom iz djetinstva, mala jednospratna kuća, i dalje stoji u komšiluku radne klase. U dvorištu je nekada raslo drvo s kojim je Ali sparingovao kao dječak, no od njega je ostao samo panj.

Boksterska legenda i njegova Lonnie imaju kuće u Michiganu, Arizoni i Louisvillu.

Njegovi prijatelji su ostali uz Alija, koji je odrastao kao baptist, poslije prešao na islam, promijenio ime i odbio ići u vojsku tokom rata u Vijetnamu. Te odluke su ga učinile stranim mnogima u SAD-u tokom ovih nemirnih vremena. Aliju je 1967. godine oduzeta titula svjetskog prvaka u teškoj kategoriji jer se odbio boriti u ratu. Bender je u isto vrijeme

pozvan u vojsku. "U to vrijeme sam nekako bio uvjerenja kao on, ali se nisam borio za to. Ja sam odradio svoj rok. I da ga je on također odslužio bio bi uspješniji u svoje vrijeme", govori Bender. Bender, koji je baptist, kaže kako poštuje Alijevo poštovanje nove vjere. "On je bio veoma duhovan individualac, koga je svako volio imati za prijatelja i za koga ste znali da će biti uz vas."

Davidson, osoba od povjerenja Alija u ta turbulentna vremena, upozoravao je prvaka da bi izbjegavanje vojske veoma naštetilo njegovoj karijeri. Ali ga je s poštovanjem saslušao, ali nije mijenjao odluku. "Kaže kako me poštuje, ali mu je njegova vjera važnija", rekao je on.

Montgomery ističe kako su se Aliju uvijek divili zbog toga što se držao svojih principa. "Bio je uzor za sve nas u komšiluku", kaže Montgomery.

Izvor: Al Jazeera